

ville de finde, at Regnskabet derover begynder Pag. 36 og ender Pag. 43. Da jeg ikke har været fattet paa at opstille dette Exempel, kan jeg ikke i Hast sammentælle den store Masse af Konti, her ere opførte, for at oplyse, hvorvidt Bevillingen er overstreden eller ikke, men de Herrer ville meget let see, at der findes en Masse Forskjelligheder, der dreie sig om Skillingen. Den meget ærede Finansminister har endelig gjort opmærksom paa, at det ikke er hensigtsmæssigt at Statsrevisionen gjør Indstillinger til de Beslutninger, som Rigsdagen skal tage, men at det derimod var hensigtsmæssigere, at Rigsdagen selv tog disse Beslutninger, idet den der ved kom til at trænge mere ind i Sagerne. Jeg har nogen Tvivl i saa Henseende. Det forekommer mig, at Statsrevisionen ved at bruge forskjellige Udtryk paa en hensigtsmæssig Maade henleder Opmærksomheden paa, hvorledes Forholdet er, om der med Hensyn til de Udgifter, der have fundet Sted, kunde have været anvendt en større Skønsomhed, eller om de Dødsninger, der ere meddeelte af vedkommende Ministerium, ere tilstrækkelige eller ikke. Vi have under Forhandlingerne idag allerede haft et Exempel paa, at Statsrevisionen er kommen til en Indstilling, fordi de vedtagne Dødsninger ikke vare tilstrækkelige. Det er et af Hovedmomenterne ved Statsrevisionens Behandling af Sagen, at den fra Ministerierne erhoder de tilstrækkelige Dødsninger. Naar dette ikke er Tilfældet, kan Statsrevisionens Arbejde ikke være frugtbringende i den Grad, som ønskeligt var. Jeg skjønner ikke, hvorfor Rigsdagen ikke ligesaavel kan trænge ind i Sagen, naar Indstilling skeer af Statsrevisionen, som hvis den skeer af Rigsdagen selv eller af Udvalget.

Med Hensyn til de forskjellige Udtryk skal jeg, idet dette er et Punkt, der er udhævet af den ærede første Taler (Vjerring), gjøre opmærksom paa, at det ikke er undgaaet Udvalgets Opmærksomhed, at der er en Forskel mellem Ordene „billiges“ og „passerer“, og jeg skal tillade mig at henlede den ærede Talers Opmærksomhed paa Udvalgets Indstilling under „Dødsstammeinstituttet“ Art. 4 Nr. 3, hvor der indstilles, at Overskridelsen 18 Rd. 6½ fl. „billiges“. Naar der nu henføres til, hvad denne

Udgift angaaer, saa er det en Udgift, der er afholdt i Genhold til en bestaaende Lov; det er oplyst ved den Skrivelse, som Udvalget har modtaget fra Ministeriet, at denne Udgift er foranlediget ved Loven af 30te November 1857 §§ 3 og 5, og det er i Genhold hertil, at Udtrykket „billiges“ er brugt, idet man dermed har villet antyde, at en Udgift, der bliver nødvendig paa Grund af en bestaaende Lov, til hvilken Pengene vel skulle voteres igjennem Rigsdagen, men som dog nødvendig maa afholdes, og som, ihvorvel den juridisk kan nægtes af Rigsdagen, dog aldrig vil blive nægtet — med Hensyn til saadanne Udgifter er det, at man har troet, at Udtrykket „billiges“ er hensigtsmæssigt, og jeg skjønner ikke, hvorfor ikke dette Udtryk skulde bibeholdes.

Den meget ærede Minister har endelig henledet Opmærksomheden paa de Forandringer, der kunne være at gjøre i Statsrevisionens Instrux. Jeg vilde ansee det for meget hensigtsmæssigt, at man paa samme Tid, disse Forandringer skete, tillige kom til et Resultat med Hensyn til, under hvilken Form saavel Finansloven som Statsregnskabet ville være at affatte.

Andrø: En æret Taler (Vjerring) har fundet de Udtryk, som findes øverst paa den anden Side i Udvalgets Betænkning, dunkle og har ligesom været overrasket ved at støde paa den Udtalelse, som findes der om det Utilfredsstillende ved Rigsdagens Behandling af Statsregnskabet, og han har ønsket, at der dog maatte blive ham nogen Forklaring tildeel, for at han nærmere kunde komme til at forstaae, hvad det egentlig var, som derved var meent. Jeg vil nu tilstaae, at da jeg som Medlem af Udvalget deeltog i, at denne Udtalelse kom til at staae i dets Betænkning, troede jeg ikke, at Noget med et eneste Ord vilde have ytret nogen som helst Forundring over den; thi man maatte jo være i allerhøjeste Grad beskedne, hvis man virkelig troede at kunne være tilfredsstillt med den Behandling af Statsregnskabet, som for Dieblisset finder Sted, og jeg troer, at er der Noget, hvorom man kan antage, at alle Medlemmer, af de forskjelligste Anskuelser iøvrigt, kunne bringes til at enes om, maatte